

AKTUÁLNÍ ZMĚNY V HODNOCENÍ PROJEKTŮ

Od roku 2026 dochází ke změně přístupu v hodnocení projektů v rámci Projektového schématu AOPK ČR Operačního programu Životní prostředí 2021-2027 vzhledem k volbě nejvhodnějšího řešení a využití potenciálu lokality pro obnovu mokřadu.

Každý projekt, nehledě na typ navrženého opatření, bude nově kontrolován v mapové aplikaci „[Podklady pro externí žádosti](#)“, kde bude **zhodnocen potenciál lokality pro případnou obnovu mokřadu**, který je před ostatními návrhy preferován.

Pokud bude lokalita projektu zasahovat do vrstev „**Potenciální obnova slaniska či rašeliniště na zemědělské půdě**“¹, mezi povinné přílohy bude patřit v rámci popisu a posouzení výchozího stavu lokality před realizací opatření, přikládaného k dotační žádosti, **relevantní posouzení**, které bude sloužit jako podklad pro nalezení nejvhodnějšího řešení s ohledem na potenciál lokality. Konkrétně se jedná o dostatečně detailní posouzení geomorfologické, hydrologické (hydrochemické) a půdních poměrů. Výsledky rozšířeného posouzení budou zohledněny do návrhu řešení. Cílem je obnova původního typu mokřadu. Při tvorbě nového mokřadu v místě, kde před tím mokřad vyvinutý nebyl, je primárním cílem tvorba mokřadu typického pro dané území.

¹ Mapa lokalit Potenciální obnova slaniska na zemědělské půdě byla zpracována na základě nálezů slanomilných druhů z NDOP, biotopů vázaných na půdy s vyšším obsahem solí z vrstvy mapování biotopů a okrsků slanomilné vegetace na jižní Moravě zkoumané v roce 2020 ve studii Jiřího Danihelky (*Danihelka J., Chytrý K., Harásek M., Hubatka P., Klinkovská K., Kratoš F., Kučerová A., Slachová K., Szokala D., Prokešová H., Šmerdová E., Večeřa M. & Chytrý M. (2022) Halophytic flora and vegetation in southern Moravia and northern Lower Austria: past and present. – Preslia 94: 13–110, <https://doi.org/10.23855/preslia.2022.013>).*

Mapa lokalit Potenciální obnova rašeliniště na zemědělské půdě byla zpracována spojením vybraných dat z rašelinářského archivu, vybraných dat založených na Komplexním průzkumu půd (KPP) a vybraných dat založených na bonitovaných půdně-ekologických jednotkách (BPEJ). Mapa přebírá práci VÚMOP zaměřenou na identifikaci půd bohatých na uhlík, která proběhla v letech 2022-2023 za účelem přípravy standardu dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy č. 2 v souladu s ustanovením čl. 12 návrhu Nařízení Evropského parlamentu a Rady ke strategickým plánům 2018/0216 (DZES2). Jelikož závěrečná zpráva VÚMOP není veřejně dostupná, jsou přebírány relevantní části, které popisují datové sady využitě také pro sestavení vrstvy rašelinných půd.

Odborný výklad:

Mokřady

Funkce mokřadů je především podpora a udržení vysoké biologické hodnoty území a posílení vododržnosti.

Nejběžnějšími typy mokřadů jsou v našich podmínkách vlhké a podmáčené louky, rašeliniště, slatiny, slepá ramena a periodické tůně vč. efemerních polních rozlivů. Na jižní Moravě jsou více zastoupena také slaniska.

Při obnově a tvorbě mokřadů je důležité zvolit správný typ mokřadu. Pokud obnovujeme mokřad, pak je třeba prvotně obnovovat původní typ mokřadu.

Při návrhu opatření je nutno dbát na maximální využití revitalizačního potenciálu území a realizovat nejlepší možné řešení, řešení s největším efektem a udržitelností – zejména je třeba pečlivě zvážit způsob obnovy mokřadů na slaniscích a na organogenních půdách v rámci zemědělské půdy.

Rašeliniště a slatiny

Speciálním typem mokřadu jsou rašeliniště a slatiniště. Jde o mokřadní biotop tvořený rašelinoformnou vegetací, ve kterém dochází díky extrémním stanovištním podmínkám tlumícím dekompozici organické hmoty k hromadění špatně rozložitelné organické hmoty (humolitu). Mikrorelief rašeliniště je členitý nerovný povrch tvořený bulty, šlenky, jezírky a plošinkami.

Obecně je cílem revitalizací na rašeliništích obnova stanovištních podmínek a funkcí ekosystému co nejblíží stavu, který by na daném místě panoval před vznikem poškozujících vlivů. Základní cíle při obnově vodního režimu rašelinišť zahrnují:

- i) zvýšení hladiny podzemní vody na úroveň odpovídající přírodnímu stavu,
- ii) obnovu přirozeného pohybu vody rašeliništěm,
- iii) obnovu přírodního stavu hydrologických prvků/struktur, které jsou s rašeliništěm funkčně propojeny (např. prameniště, vodní toky, záplavová území).

Je nezbytné rozpoznat a určit cílový typ společenstva/biotopu.

Tématu se podrobně věnuje [Standard SPPK B02 002 Obnova vodního režimu rašelinišť a pramenišť](#).

Slaniska

Slaniska jsou v České republice vzácným biotopem. Vedle typických porostů halofilních druhů se občas lze setkat s ruderalizovanou vegetací, v níž se uplatňují i některé méně náročné halofyty. Jde o louky, pastviny a ruderální trávníky slaných půd, porosty mohou být otevřené i uzavřené, s travinnou nebo bylinnou dominantou. Slaniska byla často po odvodnění převedena do intenzivně obdělávané orné půdy, ale často zůstala pomístně či periodicky podmáčená a uchovala si revitalizační potenciál vč. banky diaspor slaništních druhů.

Slané půdy jsou těžké, zásadité, bohaté na ionty lehce rozpustných solí (K^+ , Na^+ , Ca^{2+} , Mg^{2+} , Cl^- , SO_4^{2-} , CO_3^{2-} a NO_3^-), v zimě a na jaře zamokřené a po zbytek roku zpravidla vyschlé.

Slaniska vznikají (a) v okolí minerálních pramenů, (b) v mokřadech sušších oblastí, kde výpar převyšuje zasakování, takže ionty solí vzlínající v půdním profilu se hromadí při povrchu (např. v okolí běžných pramenů, na úpatí slinitých bílých strání, v periodicky podmáčených nivách menších toků a v bezodtokých terénních sníženinách), a (c) sekundárně na ruderalizovaných místech, zejména kolem návesních rybníčků a v okolí solených vozovek.

Slaniska patří k našim nejohroženějším biotopům. Mizí vlivem změn vodního režimu, převedením do intenzivně zemědělsky obdělávané půdy, silné ruderalizace a zarůstání vyšší vegetací. Vyžadují udržování vysoké hladiny podzemní vody na jaře s jejím následným poklesem během léta. Vhodným managementem na slaniskách je vedle obnovy vodního režimu pastva a mechanické narušování půdy na vlhkých místech.

Obecně je cílem revitalizací obnova stanovištních podmínek (zejména vodního režimu) a funkcí ekosystému co nejbližší stavu před vznikem poškozujících vlivů. Je nezbytné dobře rozpoznat a určit cílový typ společenstva/biotopu.

Tůňe

Tůňe jsou nestabilní biotopy, podléhají rychlé sukcesi – zazemnění. Při jejich tvorbě a obnově je třeba stanovit účel, nejčastěji jde o podporu druhu, ale účelné může být také vytváření tůňe v místě rušení podpovrchového odvodnění, tvarování tůní v rámci zasypávání napřímeného koryta při revitalizaci vodního toku (např. z důvodu vyrovnaní bilance hmot v rámci revitalizace) nebo vytváření periodických vodních ploch nebo zasakovacích prvků ve svahu nebo údolnici hrazených funkčním zemním valem za účelem zlepšení vodního režimu krajiny a zpomalení odtoku.

Při návrhu opatření je třeba pečlivě zvážit výběr vhodného místa, např. riziko snížení revitalizačního potenciálu bývalého mokřadu jiného typu (viz výše), existence pastvin, existence zdroje vody, otázka kvality vody, potenciál šíření invazních druhů, atp. Tůňe mají splňovat technické parametry, jako je velikost a tvar, sklony břehů, hloubka tůňe a další, které se odvíjejí od stanoveného účelu a kterým se podrobně věnuje [Standard SPPK B02 001 Obnova a vytváření tůní](#).

Ohrožení a degradace mokřadů spočívá především v absenci původního hospodářského využití mokřadů, zejména extenzivního kosení a pastvy, zalesňování a odvodňování mokřadů. Zásadní vliv má i splach z polí, či zregulování toků. Z toho by mělo vyplývat, jaká péče a management je žádoucí pro tento typ ekosystému. Hlavní funkce mokřadů, požadavky na budování, obnovu a údržbu jsou dále uvedeny v publikaci: Tomáš Just a kol. (2020) [Ochrana a zlepšování morfologického stavu vodních toků: Revitalizace, dílčí vodohospodářská opatření, podpora renaturačních procesů](#). AOPK ČR, Praha.

Metodika tvorby vrstev Potenciální obnova rašeliniště a Potenciální obnova slaniska

Metodika tvorby vrstvy Potenciální obnova rašeliniště

Iva Hönigová, leden 2026

Tato vrstva přebírá práci VÚMOP zaměřenou na identifikaci půd bohatých na uhlík, která proběhla v letech 2022–2023 za účelem přípravy standardu dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy č. 2 v souladu s ustanovením čl. 12 návrhu Nařízení Evropského parlamentu a Rady ke strategickým plánům 2018/0216 (DZES2). Jelikož závěrečná zpráva VÚMOP není dostupná na internetu, přebírá tento dokument relevantní části, které popisují datové sady využitě také pro sestavení vrstvy rašelinných půd.

Je spojením 3 zdrojů:

- Vybraných dat z rašelinářského archivu
- Vybraných dat založených na Komplexním průzkumu půd (KPP)
- Vybraných dat založených na bonitovaných půdně-ekologických jednotkách (BPEJ)

Výběr dat z jednotlivých vrstev je popsán dále.

Data z jednotlivých zdrojů byla upravena a sloučena (merge). Jako poslední krok byly vybrány pouze ty polygony, které se překrývají s díly půdních bloků s kulturou standardní orná půda, trvalý travní porost a travní porost na orné půdě (select by location, intersect!²).

Zdroj:

VÚMOP. *Zpracování podkladů pro přípravu standardu dobrého zemědělského a environmentálního stavu půdy č. 2 v souladu s ustanovením čl. 12 návrhu Nařízení Evropského parlamentu a Rady ke strategickým plánům 2018/0216 (DZES2). Závěrečná zpráva za rok 2023.* Praha: Ministerstvo zemědělství ČR, 2023. Uloženo na Ministerstvu zemědělství ČR.

Vrstva dílů půdních bloků DPB_SZIF_20250611.shp

Rašelinářský archiv

Rašelinářský archiv (RA) vznikl při Komplexním průzkumu zemědělských půd ČSSR v 60. a 70. letech minulého století na podkladě vyhlášky č. 159 MZLVH (16. 8. 1957) a Vládního usnesení č. 606 z 19. 6. 1961, o topografickém průzkumu rašelin v ČSSR. Je analogovou databází rašelinných lokalit na území dnešní České republiky a Slovenska. Skládá se ze Zpráv průzkumu rašelinných ložisek, jejichž součástí jsou mapové přílohy se zakreslením polohy rašelinišť (mapové listy v měřítku 1 : 50 000 a 1 : 25 000) a také tabulková část (sumář), která nese atributy jednotlivých rašelinných ložisek. V roce 2022 byl dokončen převod (přepis) atributů rašelinných ložisek z krajských sumářů do elektronické databáze. Dále byly naskenovány mapové podklady ve formě mapových listů v měřítku 1 : 50 000, které byly pomocí známých souřadnic jejich rohů uchyceny do souřadnicového systému. Rašeliniště byla následně nad mapou zvektORIZOVÁNA. Vektorizací vznikly dvě vrstvy:

² Výběr pomocí INTERSECT způsobuje, že byly vybrány i polygony, které s díly půdních bloků sdílejí pouze hranici!

- 1) plochy rašelinišť > 2 ha; plochy byly vektorizovány jako obrys jejich tvaru zakresleného v mapě
- 2) plochy rašelinišť < 2 ha; plochy byly vektorizovány ve formě bodu, který je středem dopočítané kruhové plochy o výměře odpovídající ploše ložiska z atributové tabulky.

Do vrstvy RASELINNE_PUDY.shp vstoupily pouze plochy rašelinišť větších než 2 ha.

Atributy

- ZDROJ → atribut označující, původ polygonu. Polygony pocházející z rašelinářského archivu obsahují hodnotu „rašelinářský archiv“
- ID_LOZISKO → ID plochy v rašelinářském archivu. Původní databáze rašelinářského archivu je sice momentálně nedostupná, ID je ale zachováno pro případ, že přístup bude v budoucnu možný.

Data Komplexního průzkumu půd (KPP)

Komplexní průzkum půd (KPP) proběhl na zemědělské půdě v letech 1961–1970. Jednalo se o celostátní akci zaměřenou na systematický sběr údajů o půdě. Hlavními výstupy KPP byly ZÁKLADNÍ PŮDNÍ MAPY, které zobrazují půdní celky genetických půdních představitelů a jejich komplexů společně se substráty a hloubkou půdy, a KARTOGRAMY ZRNITOSTI, SKELETOVITOSTI A ZAMOKŘENÍ, které zachycují údaje o zrnitostním složení orničního horizontu, změny zrnitosti do hloubky 60 cm a zamokření povrchovou či podzemní vodou. Tyto podklady byly naskenovány (2006–2012 VÚMOP, v.v.i.) a zvektorizovány (2017–2018 MZe).

Z těchto podkladů byl vybrán půdní typ rašeliništní půdy a dále půdy s rašelinným či zrašelinělým horizontem (viz následující tabulky). Tyto půdy jsou v Kartogramech zrnitosti, skeletovitosti a zamokření zároveň označeny jako zamokřené.

Půdní typ – subtypy a variety	názvosloví		poznámky
Oglejená půda – OG			
OGb	Oglejená zbažinėlá	půda	Stagnoglej (glejová půda vznikající lokálním přemokřením, kdy je půda zamokřená hlavně sezónně nebo po srážkách, ale není trvale reduktivní jako u klasického gleje. Humus až 10 %
Lužní půda – LP			
LPrš	Lužní rašeliníštní	půda	Obsah humusu > 20 – 40 % v rašelinném horizontu, navazuje na rašeliništní půdy, představuje stadium tvorby slatiny
LPršk	Lužní rašeliníštní karbonátová	půda	
LPr	Lužní zrašelinělá	půda	Obsah humusu 6 % v rašelinném horizontu, trvale zvýšená hladina spodní vody

Půdní typ – subtypy a variety	názvosloví	poznámky
Glejová půda – GL		
GLr	Glejová zrašelinělá	půda rašelinný horizont do 20 cm
GLrš	Glejová rašeliništní	půda rašelinný horizont 20 – 25 cm
GLr(sk)	Glejová zrašelinělá solončakovaná	půda slabé hromadění rozpustných solí v profilu
Rašeliništní půda – RŠ		
RŠ	Rašeliništní slatinná, vrchovištní, přechodná	půda – rašelinný horizont > 100 cm

Vysvětlivka: rašelinný horizont = akumulace organických látek – mocnost obvykle nad 20 cm, obsahuje více než 20 % organických látek u lehkých půd a více než 30–40 % u středních a těžkých půd.

Řady (sekvence půdních typů)	slovní popis
GLrš – RŠ	Glejová půda zrašelinělá – rašeliništní půda typická
GL – GLr	Glejová půda typická – glejová půda zrašelinělá
GL – RŠ	Glejová půda typická – rašeliništní půda typická
GLr – RŠ	Glejová půda zrašelinělá – rašeliništní půda typická
HPag – RŠ	Hnědá půda kyselá oglejená – rašeliništní půda typická
NV – OGb	Nevyvinutá půda typická – oglejená půda zbažinělá
OGb – OG	Oglejená půda zbažinělá – oglejená půda typická
RŠ – DGr	Rašeliništní půda typická – drnoglejová půda zrašelinělá
RŠ – GLrš	Rašeliništní půda typická – glejová půda rašeliništní

Atributy

- ZDROJ → atribut označující, původ polygonu. Polygony založené na Komplexním průzkumu půd obsahují hodnotu „komplexní průzkum půd“
- Gid → ID vedoucí do původní databáze
- Varieta → půdní typ (event. subtyp a varieta), případně sekvence půdních typů (řady) – viz tabulky výše
- Zamokření → zamokření povrchovou nebo podzemní vodou a zároveň zamokření sezónní nebo trvalé

Data

Základní informace o [Komplexním průzkumu půd](#).

Popis [půdních typů a subtypů](#) (např. oddíl Klasifikace půdních představitelů).

Originální data je možno prohlížet v mapové aplikaci [VÚMOP](#).

Vrstva bonitovaných půdně ekologických jednotek (BPEJ)

Databázi bonitovaných půdně-ekologických jednotek (BPEJ) spravuje a aktualizuje Státní pozemkový úřad. Systém BPEJ pokrývá zemědělskou půdu celé ČR. Vychází z terénního průzkumu zaznamenaného v mapách měřítek 1 : 5 000 a 1 : 10 000. V databázi BPEJ je obsažena geneticko-agronomická klasifikace půdy zemědělského půdního fondu. Každá jednotka vrstvy BPEJ nese pětimístný číselný kód. Ten na prvním místě popisuje příslušnost jednotky ke klimatickému regionu, druhé dvě číslice charakterizují hlavní půdní jednotku (HPJ), na čtvrtém místě stojí sdružený kód sklonitosti a expozice terénu a na posledním místě sdružený kód skeletovitosti a hloubky půdy. Z kódu BPEJ se dá tudíž komplexně usuzovat na klimatickou, morfologickou i pedologickou charakteristiku každé mapované jednotky.

Pro identifikaci půd bohatých na uhlík se vychází z faktu, že zamokření půdy přispívá ke zpomalení mineralizace organické hmoty, a tedy k jejímu zadržení a kumulaci. Pro vrstvu půd bohatých na uhlík a následně i vrstvu RASELINNE_PUDY byly vybrány BPEJ s rašelinným procesem = s hlavní půdní jednotkou 65, 66, 68, 69, 72, 74 a 76.

HPJ	Genetický půdní představitel dle KPP	Taxonomický klasifikační systém půd ČR
65	GLr, GLrš, RŠ, OGb	Glej akvický (GLq), Glej histický (GLo), Glej modální zrašelinělý (GLmo·), Organozem glejová(ORq) Stagnoglej histický (SGo), Stagnoglej zrašelinělý (SGo'), Glej povrchový (GLE)
66	OGb (humózní půdy rovinatých celků)	Stagnoglej modální (SGm), Stanoglej histický(SGo), Stagnoglej pelický (SGp), Stagnoglej planický (SGpl)
68	GL, GLr, (LPG výrazně vlhká) úzkých depresí včetně svahů a rovinných celků <50 m, (obtížně vymežitelné)	Gleje včetně zrašelinělých (GL, GLo, GLo·), Černice glejová, zrašelinělá (CCqo·)
69	GLr, GLrš, RŠ (hydrogleje depresí rovinných celků)	Glej akvický (GLq), Glej akvický zrašelinělý (Glqo·), Glej histický (GLo), Organozemě (OR)
72	(GL) GLr, GLrš, RŠ nivních poloh	Gleje fluvické zrašelinělé (GL fo·), Gleje fluvické histické (Glfo), Organozemě (OR)
74	OGb, GLr, GLrš svahových poloh s rašeliněním	Katény půd: Glej povrchový zrašelinělý (GLEo·), Glej povrchový histický (GLEo), Pseudoglej glejový (PG q), Pseudoglej hydroeluviovaný (PG w), Glej akvický (GL q), (Glej hydroeluviovaný (GLw)), Stagnoglej modální (SGm)
76	Tytéž jako v HPJ 75 s převahou hydromorfních půd, půd se zrašelinělými a rašelinnými horizonty GL, GLr, GLrš, RŠ	Pseudoglej glejový (PGq), Glej modální (GL) a Glej modální zrašelinělý (GLmo·), Glej histický (GLo), Organozemě (OR...)

Atributy

- ZDROJ → atribut označující, původ polygonu. Polygony založené na BPEJ obsahují hodnotu „BPEJ“
- Kod_BPEJ_t → kód bonitované půdně ekologické jednotky

Data

Databáze BPEJ včetně popisu jednotlivých BPEJ je k nahlédnutí v [eKatalogu BPEJ](#) provozovaného VÚMOP.

Metodika tvorby vrstvy Potenciální obnova slaniska

Iva Hönigová, Ondřej Popelka, září 2025

Tato vrstva spojuje 3 různé zdroje:

- Polygony založené na nálezech slanomilných druhů z Nálezové databáze ochrany přírody (NDOP)
- Polygony biotopů vázaných na půdy s vyšším obsahem solí z vrstvy mapování biotopů (VMB)
- Okrsky slanomilné vegetace na jižní Moravě zkoumané v roce 2020 ve studii Jiřího Danihelky

Výběr dat z jednotlivých vrstev je popsán dále. Data z jednotlivých zdrojů byla upravena a sloučena (merge) do výsledné vrstvy SLANISKA.shp. Jako poslední krok byly vybrány pouze ty polygony, které se překrývají s díly půdních bloků s kulturou standardní orná půda, trvalý travní porost a travní porost na orné půdě (select by location, intersect!³).

Nálezy slanomilných druhů z Nálezové databáze ochrany přírody

Pro tvorbu vrstvy bylo vybráno celkem 44 druhů, které mohou svou přítomností indikovat půdy s vysokým obsahem solí. Výběr těchto druhů vychází z publikace Dítě et al. (2023), který rozdělil halofytní taxony středoevropských vnitrozemských slanisek do tří kategorií, dle jejich tolerance vůči zasolení. Do vrstvy byly vybrány všechny autochtonní taxony označené jako obligátní a fakultativní halofyty, vyjma tří druhů, které byly vyhodnoceny pro účely vrstvy jako nevhodné (*Lotus maritimus*, *Matricaria chamomilla*, *Ranunculus baudotii*). Do vrstvy byly zahrnuty všechny nálezy těchto druhů z NDOP (včetně nálezů bez určené věrohodnosti) od roku 2005 s přesností lokalizace do 500 m (export k 22. 9. 2025). Vyloučeny byly nálezy méně věrohodné a nálezy k opravě. Bodové a liniové lokalizace byly převedeny na polygony s bufferem 30 metrů. Překrývající se lokalizace byly poté sloučeny. Vrstva byla omezena na oblast termofytika, kde lze předpokládat výskyt původních slanisek. Vzhledem k tomu, že jsou zahrnuty i fakultativní halofyty, které se mohou vyskytovat i mimo zasolené půdy, nemusí přítomnost těchto druhů na lokalitě vždy znamenat vhodné podmínky pro obnovu slaniska. Uvedené lokalizace tak představují oblasti, kde by před tvorbou tůni měla být prověřena možnost obnovy slanomilného společenstva.

Atributy

- ZDROJ → atribut označující, původ polygonu. Polygony založené na nálezu druhu obsahují hodnotu „Nález druhu – NDOP“

³ Výběr pomocí INTERSECT způsobuje, že byly vybrány i polygony, které s díly půdních bloků sdílejí pouze hranici!

- Idx_nd_lok → ID lokalizace. S jeho pomocí může přihlášený uživatel ve [filtru nálezových dat](#) vyhledat původní nález druhu včetně dalších zaznamenaných podrobností.

Zdroje

Dítě, D., Šuvada, R., Tóth, T., & Dítě, Z. (2023). Inventory of halophytes in inland Central Europe. *Preslia*, 95(2), 215-240.

Vybrané druhy pro tvorbu vrstvy

(Zahrnuty jsou i druhy v daném období bez nálezu)

Druh	Tolerance k zasolení (Dítě et al. 2023)	
	I - obligátní	Červený seznam (Grulich & Chobot 2017)
	II - fakultativní	
	III - akcesorický	
<i>Achillea asplenifolia</i>	II	CR
<i>Althaea officinalis</i>	II	EN
<i>Atriplex prostrata</i>	II	NT
<i>Bassia prostrata</i>	II	CR
<i>Bolboschoenus maritimus</i>	II	VU
<i>Bupleurum tenuissimum</i>	I	CR
<i>Carex distans</i>	II	NT
<i>Carex hordeistichos</i>	II	EN
<i>Carex secalina</i>	II	EN
<i>Centaurium littorale</i>	II	CR
<i>Cerastium dubium</i>	II	VU
<i>Cirsium brachycephalum</i>	II	CR
<i>Crypsis aculeata</i>	I	CR
<i>Crypsis alopecuroides</i>	II	CR
<i>Crypsis schoenoides</i>	II	CR
<i>Festuca pulchra</i>	II	VU
<i>Galatella cana</i>	II	RE
<i>Glaux maritima</i>	Ia	CR
<i>Iris spuria</i>	II	RE
<i>Juncus gerardii</i>	II	CR
<i>Juncus ranarius</i>	II	DD
<i>Lotus tenuis</i>	II	NT
<i>Melilotus dentatus</i>	II	EN
<i>Pulegium vulgare</i>	II	CR
<i>Chenopodium chenopodioides</i>	Ia	EN
<i>Plantago maritima</i>	II	CR
<i>Puccinellia distans</i>	Ia	CR
<i>Pulicaria dysenterica</i>	II	EN
<i>Rumex stenophyllus</i>	II	EN
<i>Salicornia perennans</i>	I	RE
<i>Samolus valerandi</i>	II	CR
<i>Scorzonera cana</i>	II	NT

<i>Scorzonera parviflora</i>	II	CR
<i>Schoenoplectus tabernaemontani</i>	II	VU
<i>Schoenus nigricans</i>	II	CR
<i>Spergularia marina</i>	Ia	CR
<i>Spergularia media</i>	Ia	CR
<i>Suaeda prostrata</i>	I	RE
<i>Taraxacum bessarabicum</i>	Ia	CR
<i>Trifolium fragiferum</i>	II	VU
<i>Trifolium retusum</i>	II	EN
<i>Trifolium striatum</i>	II	EN
<i>Triglochin maritima</i>	II	RE
<i>Tripolium pannonicum</i>	I	CR

Biotopy z vrstvy mapování biotopů

Z vrstvy mapování biotopů byly vybrány polygony 3 biotopů vázaných na půdy s vyšším obsahem solí:

- M1.2 Slanomilné rákosiny a ostřicové porosty
- M2.4 Vegetace jednoletých slanomilných trav
- T7 Slaniska

Z nich byly odstraněny polygony (mapovací segmenty) nacházející se mimo termofytikum vymapované na ploše rybníka (SEGMENT_ID 5030051, 17580116, 21750175, 21750182).

Atributy

- ZDROJ → atribut označující, původ polygonu. Polygony založené na vrstvě mapování biotopů obsahují hodnotu „VMB“
- SEGMENT_ID → jedinečný identifikátor polygonu z vrstvy mapování biotopů. S jeho pomocí je možno např. v prohlížeči [mapování biotopů](#) vyhledat všechna data zaznamenaná k tomuto segmentu při mapování biotopů.
- BIOTOP_SEZ → biotopy nacházející se v polygonu (mapovacím segmentu). V případě, že v polygonu byl mapován jediný biotop, je uveden jeho název a v závorce číslo 100. V případě, že v polygonu byla mapována mozaika biotopů, jsou uvedeny všechny mapované biotopy a v závorce za každým jeho procentuální podíl na ploše polygonu.

Zdroje

Vrstva mapování biotopů. AOPK, 2025. Data včetně metodiky mapování biotopů a doplňujících informací jsou ke stažení na <https://data.nature.cz/ds/21>. Byla použita data aktuální k 27. 8. 2025. Vrstva je aktualizována přibližně 1x za měsíc.

CHYTRÝ, M.; KUČERA, T.; KOČÍ, M. (eds.) et al. (2010). Katalog biotopů České republiky. 2. vydání. Praha: AOPK ČR. 445 s. ISBN 978-80-87457-03-0.

Okrsky halofytní vegetace na jižní Moravě

Studie Jiřího Danihelky a jeho týmu v terénu ověřovala v roce 2020 stav halofytní vegetace zaznamenané v literatuře od počátku 19. století. Do vrstvy jsou vloženy „okrsky“ – geografické zobecnění výskytů halofytní vegetace v povodí jednoho toku. Okrsky jsou prostorem,

ve kterém se slanisková vegetace může vyskytovat, nicméně nikoli nutně na celé ploše okrsku. Přes uvedené zobecnění byly okrsky uznány jako dostatečný podklad pro opatrnost při posuzování návrhů na budování tůní a malých vodních nádrží.

Studie obsahuje popis aktuálního stavu halofytní vegetace v každém okrsku.

Do vrstvy nebyl vložen okrsek Pulkau, který se cele vyskytuje mimo území ČR.

Atributy

- ZDROJ → atribut označující, původ polygonu. Okrsky ze studie Jiřího Danihelky obsahují hodnotu „Danihelka 2022“
- Nazev_okr → označuje název okrsku

Zdroje

Danihelka J., Chytrý K., Harásek M., Hubatka P., Klinkovská K., Kratoš F., Kučerová A., Slachová K., Szokala D., Prokešová H., Šmerdová E., Večeřa M. & Chytrý M. (2022) Halophytic flora and vegetation in southern Moravia and northern Lower Austria: past and present. – Preslia 94: 13–110, <https://doi.org/10.23855/preslia.2022.013>